

|| जय रात्ता जी ||

|| माता वारोंडादेवी प्रसन्न ||

प्रगति संध्या

गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ

Tread Mark

मुलीवर वाईट नजर ठेवण्याची चूक .
आते आते आते आते आते आते आते आते आते आते

वयाने मोठी असलेल्या महिलेशी लम्ब केल होत. त्या माहिलेला पहिल्या पतीपासून कबीर सिद्धीकी हा एक मुलगा आणि मुलगी अशी दोन अपत्यं होती. मात्र रविवारी रात्री कदीर सिद्धीकी यांची हत्या करण्यात आली, ज्यामुळे परिसरात भीतीचं वातावरण पसरलं. या प्रकरणाचा तपास सुरु करून टिटवाळा पोलिसांनी अवघ्या १२ तासांत गुन्ह्याचा उलगडा केला. कदीर सिद्धीकी यांचा सावत्र मुलगा, कबीरी सिद्धीकी, आणि त्याचा मित्र अल्ताफ शेख यांना पोलिसांनी अटक केली आहे. आपल्या बडीलांची (कदीर सिद्धीकी) हे आपल्या बहिंधीवर वाईट नजर आहे, असा संशय कबीर सिद्धीकी याला होता. त्या संशयातूनच त्याने आपल्या मित्राच्या मदतीने सावत्र वडिलांची धारधार शक्काने हत्या केली. टिटवाळा पोलिसांनी आरोपींची कबुली घेतली असून, पुढील तपास सुरु आहे. या घटनेने बल्याणी गावात आणि टिटवाळा परिसरात भीतीचे वातावरण निर्माण झाले आहे.

वडन सार्थकचा मत्य डाला. दसऱ्या

धातव बुद्धन सांखेकचा मृत्यु झाला. दुसऱ्या दिवशा सापडला मृतदेहसार्थकला विहिरीत फेकून दिल्यानंतर काही झालेच नाही, असे दाखवून सुनीता घरी आली. काही वेळाने सागर जाधव घरी आले, तेव्हा त्यांना सार्थक घरात दिसला नाही. सर्व कुटुंबीय त्याला शोधण्याच्या कामाला लागले. तेव्हा सुनीताही त्याला शोधत होती. शेवटी देवगाव रंगारी पोलिसांना याबाबत माहिती देण्यात आली. दुसऱ्या दिवशी १ ऑगस्ट रोजी सार्थकचा मृतदेह विहिरीत आढळला. तपासादरम्यान सुनीतावर संशयसार्थकचा मृतदेह आढळल्यानंतर पोलिसांनी त्याचा घातपात झाल्याच्या संशयावरून तपास सुरु केला. तेव्हा सार्थकची काकू सुनीता गणेश जाधवचे वागणे संशयास्पद असल्याचे पोलिसांच्या लक्षात आले. यामुळे पोलिसांनी तिला ताब्यात घेऊन चौकशी केली. सुरुवातीला तिने मला काही माहीत नसल्याचे सांगितले. मात्र पोलिसांनी खाक्या दाखविताच तिने हे कृत्य केल्याचे कबूल केले. याप्रकरणी गुन्हा दाखल करण्यात आला असून, अधिक तपास सपोनि. संदिप राजपूत करीत आहेत.

त्याचा विरोध मोडन आपल्या माहेरी जात येत होती. त्या

त्वाचा विराव माझून आपल्या माहरा जात वत होता. त्वाच्या लगाला नज ते दहा वर्ष झाली. सुरुवातीला त्या दोघांचा संसार तसा सुरक्षीत आणि आनंदात चालला. परंतु अलिकडे जयश्रीच्या वागण्या बोलण्यात आणि रहाणी मानात फरक पडल्याचे त्याला दिसून येऊ लागले. त्याचवेळी तो घरात नसताना जयश्रीच्या माहर कडचा सुरज रोहनकर हा तरूण त्याच्या घरी सारखा येत जात होता. वयाच्या २८ ते २०शीतील सुरज हा देखणा होता. सुरज हा घरी आला की, जयश्रीची मुले त्याला मामा मामा म्हणत होती. तर जयश्रीने नवन्याला सुरजची ओळख ही आपला माहेकडील भाऊ असल्याची करून दिली. त्यामुळे प्रभाकर याला सुरजचे घरी येणे जाणे खटकत नव्हते. दिवस असेच जात होते. अलिकडे तर सुरजचे जयश्रीच्या घरी येणे जाणे सारखे वाढले होते. प्रभाकर हा घरी नसताना सुरज हा घरी आला की त्याच्या घराचा दरवाजा बंद होत होता.या बंद दरवाज्या आड काय शिजत आहे, काय चालले आहे हे शेजान्यांना समजत होते. त्यातून सुरजच्या आणि जयश्रीच्या त्या संबंधाची चर्चा प्रभाकर राहत असलेल्या गालीत सुरु झाली. आपली बायको बाहेरखायाली बनून आपल्यालाच उलू बनवत आहे याची त्याला भयंकर चिड येऊ लागली. प्रियकरालाच भाऊ असल्याचे नवन्याला सांगून जयश्रीने नवरा प्रभाकर याला मुर्खाईत काढल्याचे शेजारील लोक आपसात चर्चा करीत होते. ती सुरजच्या प्रेमात इतकी वाहवत गेली की, ती नवन्याला आणि शेजारील लोकांना किमतंच देत नव्हती. बायकोच्या अशा वागण्याने प्रभाकर हा वैतागलेला होता. तो कामावरून घराकडे येताना दारू पिऊनच घरी येऊ लागला.तो दारू पिऊन आला की नवरा बायकोची भांडणे ठरलेली असायची. या भांडणात प्रभाकर हा सुरजचा विषय काढायचा. तो तुझा ठेवलेला गडी आहे का? असे तो म्हणायचा. भांडणात तो तिला मारहाण करू लागला की, ती ही त्याच्यावर तोंड सुख घ्यायची. त्यामुळे ती त्याच्या बरोबर भांडण करून सारखी तिच्या माहेरी जाऊ लागली. माहेरी जाऊन ती प्रियकर सुरज बरोबर गुलार्हे उडवत होती. तिच्या माहेरच्या लोकांनी ही तिला तिच्या अशा वागण्यावरून चांगलेच खडसावले होते.परंतु ती ऐकाणन्यातील बाई नव्हती. उलट ती नवगा माद्या असा कृतो तसा कृतो म्हाणून घेऊन उपयुष जगताप, उपवभागाय पालास आधकारा रामश्वर व्यजन भेट देऊन या घटनेची माहिती घेऊन पोलीसांना तपासाच्या योग्य सुचना दिल्या. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना शेज लोकाकडे मयताची माहिती घेतली असता त्यांना मयत प्रभाकर मारवाडी याची पत्नी जयश्री हिचे तिच्या माहेर कडील सुरज रोहन याच्याबरोबर विवाहबाहय अनैतिक संबंध असल्याची माहिती मिळ यावरून पोलीसांनी तिला ताब्यात घेऊन तिच्याकडे या घटनेची चौकी केली असता ती पोलीसांना उडवाउडवीचे उत्तरे देत होती. तिला मारवाडी याचा अडसर ठरत असल्याने आम्ही दोघांनी मिळून प्रभाकर याचे तोंड आणि गळा दाबून त्याचा खून करून त्याचा मृत्यु अपघाती बनाव असल्याचे नाटक केल्याचे तिने सांगितले. तिने अगुन्हा कबुल केल्यावर पोलीसांनी या घटनेनंतर पळून गेलेला प्रियकर सुरज रोहनकर याला वर्ध्यातून ताब्यात घेतले. त्याने ही अगुन्हा कबुल केला. पोलीस या घटनेचा तपास करीत अस पोलीसांनी मयत प्रभाकर याच्या दोन्ही लहान मुलांकडे चौकशी असता त्यांनी ही घडलेला प्रसंग रडत रडत पोलीसांना सांगितला घटनेची लेखी फिर्याद मयत प्रभाकर मारवाडी याच्या नातेवाईक घेऊन पोलीसांनी घाटंजी पोलीस ठाण्या प्रभाकर कवडजी मार (वय ४०) याचा खून करून पुरावा नष्ट केल्याप्रसंगी त्याची जयश्री प्रभाकर मारवाडी (वय २८) आणि तिचा प्रियकर सुरज रोह (वय २८) याच्या विरोधात भा.द.वी. कलम १०३,(१) प्रमाणेग दाखल करून त्यांना न्यायालयात उभे केले असता मा.न्यायालय दोघांना तीन दिवसाची पोलीस कोठडी सुनावली. पोलीस के दरम्यान पोलीसांनी सुरज कडून गुन्हयात वापरेली मोटार सायककल केले. या घटनेचा तपास पोलीस निरीक्षक निलेश सुरडकर, पो उप निरीक्षक शशिकांत नागरगोजे, निलेश कुंभेकर, संदीप गोहणे केला. त्या संबंधात विवाहीता भरकटली की, ती कोणत्या थराला हेच या घटनेवरून दिसून येते.

नव्हता. उलट ता नवरा माझा असा करता तसा करता म्हणून माहेरच्यांना सांगून त्याच्या विषयी विष कालवित होती.आता कसेपण नव्याला आपल्या संबंधाबद्दल माहित झाले असल्याने ती सुरजला उघड उघडच आपल्या घरी नव्यासमोर बोलावून घेत होती. प्रभाकर हा काही बोलला की ते देघे त्यालाच उलट शिवी गाळ करून घराबाहेहे हाकलत होता. प्रभाकरच्या तर डोक्यावरून आता पाणी गेले होते. ते हतबल झाला होता. त्याला काय करावे आणि काय नको असे झालेहोते. आपल्या दोन्ही मुलाकडे बघून तो गप्प होता. नवरा बाहेर आणि प्रियकर आत घरात मजा करत होता. एकंदरीत तिने त्याला विचारात घेतले नव्हते. तरी ही प्रभाकर हा दारू पिऊन आला की, त्याच्या संबंधाला विरोध करीत होता. बन्याचवेळेला जयश्री ही नव्याच्या समोरच प्रियकराला घेऊन झोपत होती. सुरज गेला की प्रभाकर हज जयश्रीला मारबडव करीत तिला नको ते बोलत घरातून बाहेहे निघून जाण्यास सांगत होता. तुझ्यामुळे माझी इज्जत अबू गेली आहेत. असे म्हणून तो तिला घरातून हाकलून देण्याचा प्रयत्न करीत होता. भांडणात जयश्री ही त्याच्यावर तोंडसुख घेत तु आता म्हातारा झाला आहेस तुझ्या हातून काही होत नाही म्हणून मी माझ्या प्रियकराला माझ्या अंगावर खेळविते असे म्हणून त्याचा पाणउतारा करीत होती. जयश्रीला आता नवरा नकोच होता. ती तरण्याबांड सुरजलाच नवरा मानत होती. तो ही तिच्यासाठी काय वाटेल ते करायला तयार होता. म्हणून तिने त्याला स्पष्टच सांगून टाकले की मी जर तुला पाहिजे असेल तर आपल्या संबंधात अडथळा ठरणाऱ्या माझ्या नव्याला बाजुला कर. तिने सुरजला तसे सांगितल्याने तो ही ती सांगेल तसे करायला तयार असल्यानेच त्या दोघांनी प्रभाकरची गेम करायची आणि त्याच्या खून करून त्याच्या मृतदेहाची कशी विल्हेवाट लावायची याचा त्यांनी या पध्दतशीर प्लॅन केला. शुक्रवार दि. २६ जुलै २०२४ रोजी तिनेच वर्धाहून सुरज रोहनकर याला राजुरवाडी येथे बोलावून घेतले. नेहमीप्रमाणे तो संध्याकाळी तिच्या घरी मुक्कामालाच आला. रात्री प्रभाकर हा दारू पिऊन घरी आल्यावर सुरजला आपल्या घरी बघितल्यावर त्याच्या तळ पायाची आग मस्तकात गेली. या करणातून नवरा बायकोची जोरात भांडणे झाली. तो तिला मारहाण करीत असताना सुरजने प्रभाकरला आडवून त्याला बाजुला ढकलले आणि घरातून बाहेर जाण्यास सांगितले. प्रभाकर हा वैतागून बाहेर गेला परत तासाने

युजापांच्या नदीराजवळ उत्तरा जाणे प्रवाहास होण्याचा सांख्यिकीय असल्याचे बसले. त्यावेळी दोघांमधे काहीतरी शाब्दिक वाद सुरु असल्याचे

अधिकार एकनाथ पाटील या तरुणाने शेतातून घरी परत येतांना पाहिले. चालचलन व्यवस्थित नसल्याच्या कारणावरून प्रकाशने तिच्यासोबत मंदीर परिसरात वाद घालण्यास सुरुवात केली. हा वाद वाढतच गेला. दरम्यान शेतातील विहीरीकडे तोंड करून उभ्या असलेल्या अंगंग प्रकाशला धंडधाकट ज्योतीने विहीरीत ढकलून दिले. सुमारे पन्नास फुट खोल विहीरीत भरपूर पाणी असल्यामुळे अंगंग प्रकाशने जीव वाचवण्याचा पुरेपुर प्रयत्न केला. मात्र त्याच्या अंगंगत्वाचा आणि हतबलतेचा ज्योतीने पुरेपुर गैरफायदा घेतला. त्याला तशाच अवस्थेत सोडून ती एकटीच घरी निघून आली. विहीरीला भरपूर पाणी असल्यामुळे प्रकाशचा पाण्यात बुडून मृत्यु झाला. शेतातील मंदीरात जातांना दोघे सोबत गेले मात्र दुपारच्या वेळी ज्योती एकटीच परत आली. त्यावेळी गावाच्या बाहेर असलेल्या पाण्याच्या हाळीवर शैलेंद्र पाटील हा तरुण गार्यांना पाणी पाजण्याचे काम करत होता. तुमचे भाऊ प्रकाश दिसले का? अजून घरी आले नाही असे तिने शैलेंद्र पाटील या तरुणास मुद्दाम विचारले. आपल्याला प्रकाशच्या बाबीत काहीच माहिती नाही असा तिने आव आणण्यास सुरुवात केली. ज्योती एकटीच घरी आली आणि तिने तिचा दिर दिपक यास म्हटले की तुमचे भाऊ बराच वेळ झाला तरी घरी आले नाही. तुम्ही त्याचं शोध घ्या. बराच वेळ झाला तरी प्रकाश परत आला नाही. त्यामुळे दुपारी तिन वाजेच्या सुमारास प्रकाशचा लहान भाऊ दिपक याने त्याला मोर्बाइल कॉल केला. मात्र पलीकडून प्रकाशचा फोन लागत नव्हता. एवढा वेळ झाला तरी प्रकाश घरी आला नाही, त्याचा मोर्बाइल देखील लागत नाही म्हणून घरातील सदस्य देखील हवालदिल झाले. अखेर प्रकाशचा लहान भाऊ दिपकने त्याचे काका अर्जुन धोबी यांच्या कानावर हा प्रकार टाकला. त्यामुळे दिपक, त्याचे काका अर्जुन आणि गावातील तरुण मंडळी आर्द्धांनी त्याचा शोध घेण्यास सुरुवात केली. बस स्थानक आणि ग्रामपंचायत परिसरात शोध घेतल्यानंतर सर्वजण शेतातील मुंजोबा मंदीराच्या दिशेने निघाले. शेतातील विहीरीत डोकावून पाहिले असता सर्वांना विहीरीच्या पाण्यावरकुणीतीरतरुण तरंगतांना आढळून आला. जे कपडे प्रकाशने मंदीरात जातांना परिधान केले होते तेच कपडे पाण्यात तंगणाऱ्या तरुणाच्या अंगावर दिसत होते. त्यामुळे हा नक्कीच प्रकाश असावा अशी त्याचे काका अर्जुन धोबी यांची खात्री झाली. त्यामुळे गावातील अजून काही जणांना विहीरीजवळ बोलावण्यात आले. हा हा म्हणता या घटनेची माहिती गावात पसरण्यास वेळ लागला नाही. बघता बघता घटनास्थळ असलेल्या विहीरीजवळ गर्दी जमण्यास सुरुवात झाली. या घटनेची माहिती धरणगाव पोलिस स्टेशनला समजली. पोलिस पथक घटनास्थळी पोहोचले. दरम्यान गावकन्यांनी प्रकाशला विहीरीच्या पाण्यातून बाहेर काढले. त्याला गावातील सचिन पाटील या तरुणाच्या मालवाहू गाडीने धरणगावच्या सरकारी रुणालयात आणले. वैद्यकीय अधिका-यांनी तपासणीअंती त्याला मयत घोषित केले. मंदीरात दोघांना सोबत जातांना प्रकाशचे काका अर्जुन धोबी यांनी पाहिले होते. ते त्यावेळी प्रकाशसोबत बोलले देखील होते. मंदीर परिसरात दोघांचा शास्त्रिक वाद होत असतांना अधिकार पाटील या तरुणाने पाहिले होते. याशिवाय मंदीरातून एकटीच आलेल्या ज्योतीने आपल्याला काहीच माहिती नाही असा आव आणत मुद्दाम शैलेंद्र पाटील या तरुणाकडे पती प्रकाश कुठे दिसला का? अशी विचारण केली होती. सुरुवातीला या घटनेप्रकरणी धरणगाव पोलिस स्टेशनला अकस्मात मृत्युची नोंद करण्यात आली. या अकस्मात मृत्युच्या चौकशीकामी ज्योती धोबी हिला पोलिस स्टेशनला बोलावण्यात आले. तीची सर्व बाजूंनी चौकशी करण्यात आली. मात्र तिच्या बोलण्यात प्रत्येक वेळी विसंगती आढळून आली. पोलिसांनी केलेला तपास आणि ती सांगत असलेला घटनाक्रम काही केल्या जुळत नव्हता. अखेर तिने आपला गुन्हा कबूल केला. तब्बल दहा दिवसांनी या घटनेचा उलगडा झाला. मंदीरात पाया पडण्याच्या बहाण्याने प्रकाशला सोबत नेऊन त्याच्या अंगंगत्वाचा गैरफायदा घेत त्याला विहीरीत ढकलण्याचे काम ज्योतीने केल्याचे तपासांती आढळून आले. त्याच्या मृत्यु प्रकरणी त्याचे काका अर्जुन धोबी यांनी धरणगाव पोलिस स्टेशनला दिलेल्या फिर्यादीनुसार ज्योती धोबी विरुद्ध खूनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. भाग ५ गु.र.नं. २४२/२४ भा.द.वि. ३०२ नुसार हा गुन्हा दाखल करण्यात आला. या घटनेमुळे ज्योतीने आणि प्रकाश या दाम्पत्याची एक मुलगी आणि एक मुलगा असे दोघे जण माय बापाच्या कृपाछत्राला पारखे झाले आहेत. बाप देवाघरी आणि आई जेलमधे गेली. या गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलिस मिरीक्षक पवन देसले आणि त्यांचे सहकारी सहायक फौजदार खुशाल पाटील, सहायक फौजदार निलेश बडगुजर, हे.कॉ. महेंद्र बागुल आदी करत आहेत.

दोघांमध्ये रिक्षाच्या भाड्याचा वाद...

तो पळून गेला. पहाटेच्या सुमारास इतर लोकांच्या लक्षात आल्यावर त्यांनी त्या जखमी इसमाला उपचारांसाठी रुणालयात दाखल केलं खरं, पण तोपर्यंत खूपच उशीर झाला होती. डॉक्टरांनी त्याला तपासून मृत घोषित केलं. चक्कन अली असे मृत समाचे नाव असून तो २९ वर्षाचा आहे. तर सैफ जिहंद अली असे मरेकरी आरोपीचे नाव असून मुंबई गुन्हे शाखेच्या कक्ष ५ च्या अधिकाऱ्यांनी सापडा रचून त्याला कल्याण रेल्वे स्थानमधून अटक केली. याप्रकरणी पोलिस अधिक तपास करत आहेत. सोमवारी पहाटे कुरुंती येथील पॅलेस रेसिडेन्सी बार बाहेर एका इसमाचा मृतदेह सापडला होता. चक्कन अली असे त्याचे नाव होते. याप्रकरणी पोलिसांनी गुन्ह्याचा दाखल करून तपास सुरु केला असता, संशयाची सुई त्याचा मित्र सैफ याच्याकडे वळली. त्याला शोधण्यासाठी पोलिसांचे पथक कार्यरत होते. तो तडकाफडकी उत्तर प्रदेशातील त्याच्या गोंडा या गावी जात असल्याची माहिती पोलिसांना मिळाली. अखेर मुंबई गुन्हे शाकेच्या कक्ष ५ च्या अधिकाऱ्यांनी सापडा रचला आणि पळून जाण्याच्या प्रयत्नात असलेल्या सैफ याला कल्याण रेल्वे स्थानकातून अटक केली. चौकशीदरम्यान त्याने गुन्हा कबूल केला. आरोपी सैफ आणि मृत इसम चक्कन (वय २९) हे दोघेही मित्र होते. रिक्षाचं भांड ३० रुपये झालं. मात्र ते पैसे कोणी द्यायचे यावरून दोघांमध्ये बाचाबाची झाली. बघता बघता तो वाद खूप वाढला आणि टोकाला गेला. त्याच भांडणादरम्यान रागाच्या भरात सैफने चक्कनला मारहाण केली, तो गंभीर जखमी झाला. मात्र त्याला तशाच अवस्थेत टाकून सैफ तिथून पसार झाला. पहाटेच्या सुमारास काही लोकांनी त्याला जखमी अवस्थे पाहिलं आणि उपचारांसाठी रुणालयात नेलं पण तेथे डॉक्टरांन तपासून त्याला मृत घोषित केलं. याप्रकरणी आरोपी सैफविरोधात गुन्हा दाखल करण्यात आला आसून पोलिस अधिक तपास करत आहेत.

दोन वर्ष दोधे ही एकसेकांजा डेट केल्यानंतर त्यांनी विवाह ब

दान वव दाव हा एकमेकाना उट कल्यानतर त्याना विवाह बवनारे राहण्याचा आणि एकमेकाना गाठी मारण्याचा निर्णय घेतला. लिखित ही २१ वर्षांची असल्याने तिच्या घरच्या लोकांनी तिच्या प्रेमविवाहाला कोणतीच हरकत घेतलेली नव्हती. अखेर ७ ऑगस्ट २०२४ रोजी चाम्बरासाहळी येथील एका मोठ्या हॉलमध्ये मोठ्या थाटामाटात दोघांच्या विवाह नातेवाईक आणि मित्र मंडळीच्या उपस्थितीत पार पाडला. लग्नात आलेले गिफ्ट पाहण्यात या दोघांचा वेळ कसा गेला हे त्यांना कलालेच नाही. पै-पाहुण्याच्या बरोबर मित्रांच्या बरोबर लग्नात ते दोघे ही आपआपल्या मोबाईलमध्ये सेल्फी घेत होते. दोघे ही आनंदात आणि मजेत होते. तसा तो रात्रीच्या सुहाग रात्रीच्या वेळेची वाट पाहल होता. दाक्षिण्यात पध्दतीने आणि वैदीक पध्दतीने दोघांचा विवाह पाच पडल्याने त्याची पहिली रात्र ही दोन दिवसांनी होणार होती. तो लग्नात तसा बैचन आणि उदास दिसत होता. आलेल्या पै-पाहुण्याचे मित्रांचे ते दोघे आदरतिश्य करीत होते. परंतु दुपारनंतर नवीनचा मुड काहीसह खराब दिसत होता. तो कसल्या तरी टेन्शनमध्ये आणि विचारात होता त्याला काही प्रॉब्लेम आहे का? असे लिखिताने विचारले. लग्नाच्या अगोदरपासून ते दोघे एकमेकाना डेट करीत असल्याने दोघांचा हर्ष स्वभाव आणि गुण एकमेकाना माहित असणे अपेक्षीत होते. कापड व्यापारी असणारा नवीन हा तसा लोकांशी मनमोकळेपणाने बोलत असायचा. ग्राहकाशी कसा संवाद साधायचा याचा त्याला अनुभव होता. तशी त्याला कला अवगत होती. दोघांचे ही एकमेकांवर नितांत आणि खेरे प्रेम असल्याने दोघांनी ही एकमेकाना गुण दोषासह स्विकारले होते. नवीनच्या घरच्यांना नवीनची बायको तशी नवीन नव्हतीच. लग्नांना अगोदर तिचे नवीनच्या घरी येणे जाणे असायचे. त्यामुळे सुन म्हणून नवीनच्या घरच्या लोकांनी तिला आधीच स्विकारले होते. लग्नानंतर ती ज्यावेळी त्याच्या घरी यायची त्यावेळी तिला तिचे होणरे सासुरे चेष्टा मस्करीने नवीनचा स्वभावाबद्दल बोलायचे. तो थोडासा रागीट आहे त्याला राग लवकर येतो बघ. त्याच्याशी थोडे अँडजेस्टमेंट करून घयावी लागेल असे ते बोलायाचे पण प्रेम केले असल्याने तिला तो आहे तसाच आवडायचा. त्यामुळे तिला नवीनचा रागीट आणि तापट स्वभाव माहित होता. या उलट तिचा स्वभाव हा सतत हस्तमुख असायचा. आज तर नवीनला खुश असायला हवे होते. पण तो कसल्या तरी विचारात आणि टेन्शनमध्ये दिसत असल्याने ती ही थोर्ड काळजीतच होती. कुठल्या तरी कारणातून तो तिच्यावर सारखा चिडत होता. तरीही ती समजुदार पणा दाखवित होती. तिने ही त्याच्याबोरेबाबू नवीन स्वप्ने रंगविली होती. ती स्वप्ने त्या दोघांना ही पुरुष करायच्या होती. कापड व्यापारी असणारा नवीन तसा व्यवहारीक दृष्ट्या हुशार होता. त्याला जीवनात अँडजेस्टमेंट नको होती. तर तिला मेडिकलचे शिक्षण पुरुष करून त्यामध्ये ती करियर करू इच्छित असल्याने तिले लग्नानंतर घरगृहस्थी सांभाळावे असे त्याचे मत होते. दोघांच्या विचारात थोडासा फरक होता. येथेच दोघांच्यात वैचारीक मत भिन्नता होत होती. परंतु लग्नानंतर दोघे ही एकमेकाना समजून घ्यायला तयार होते. पण होणी को कोन टाल सकता है तसे त्याचे ही झाले होते. लग्नाच्या पहिल्याच दिवशी नवीन टेन्शनमध्ये होता. प्रेम विवाहानंतर अनेकांना त्या दोघांना शुभेच्छा देत नव दाप्तर्यांना शुभ आशीर्वाद दिले त्याचवेळी संध्याकाळी सहाय्या दरम्यान तिला व नवीनला एक जवळच्या नातेवाईकांने चहापाणला आपल्या घरी बोलवले. नवीन जोडप्याची सरबाराई करण्यात नातेवाईक मग्न होते. त्याच्या घरी गेल्यानंतर नवीन आणि लिखिता यांनी जलपान केले. आराम करण्यासाठी दोघे ही वरच्या खोलीत गेले. काही वेळातच त्या दोघांमध्ये कुठल्या तरी कारणातून वाद मुरु झाला. दोघे ही निवांत असताना लिखिताने त्याला फरक एवढेच विचारले की, तुमच्या मुडला आज काय झाले. ?तुम्ही नव्हस का आहात? दोघे ही कन्हडमध्ये एकमेकांवर कसला तरी आरोप करू लागले. त्यातच लिखिताने माझ्याबोरेबर लग्न करून तु खुश नाहीस का? असे म्हटल्यावर त्याला तिचा राग आला. नातेवाईकांच्या घरातील वरच्या रुममध्ये ते दोघे होते. दोघांनी ही रुमचा दरवाजा आतून बंद करून घेतला होता. दोघांच्या ही भांडणाचा आवाज खाली बसलेल्या पै-पाहुण्यांना येत होता. दोघे ही नुकतेच विवाहबंधनात अडकले असल्याने दोघांच्या ही क्षुल्क भांडणात कशाला मध्ये पडायचे म्हणून सुरुवातीला नातेवाईकांना लक्ष दिले नाही. परंतु दहा पंधरा मिनिटातच त्याच्या भांडणाचा आवाज वाढला. दोघे ही एकमेकांवर तोंड सुख घेत होते. तिने त्याला काही तरी म्हटले याचा राग त्याला आला. अगोदरच त्याचा स्वभाव हा रागीट आणि तापट होता. त्याने रागच्या भरात पाहुण्याचा घरात असलेले कुन्हाड उचलली आणि लिखिताच्या डोक्यात आणि मानेवर घातली त्यासरशी ती रक्ताच्या थारोळ्यात ओरडत खाली पडली. तिच्या ओरडण्याचा आवाज ऐकून खाली बसलेले पाहुण वरच्या रुमकडे आले. दरवाजा आतून बंद करून घेतला असल्याने त्यांनी दोघांच्या ही दरवाजा उघडण्यास सांगितले. परंतु आतून कोणताही प्रतिसाद मिळत होता. म्हणून पाहुण्यांनी दरवाजा तोडून आत प्रवेश केला. त्याच्वेळी नवीनने आपल्याकडील चाकूने आपल्या गव्यावर आणि हातावर वाच करून घेतले असल्याने तो ही रक्ताच्या थारोळ्यात पडला होता. बाजुलाच रक्ताने माखलेली कुन्हाड आणि चाकू ही पडला होता. याघटनेत लिखिताचा जागीच मृत्यु झाला होता. तर नवीन हा गंभीर जग्यार्थी झाला होता. त्याची तडपड चालू होती. पै-पाहुण्याच्या घरात रक्ताच सडा पडला. आतील दृश्य हे मन हेलावणारे होते. या घटनेची माहिती नातेवाईकांनी जवळच्या एंडरसन पोलीस स्टेशनला माहिती देण्यात आली. पोलीस येईपर्यंत नातेवाईकांनी अँब्युलियन्सला फोन लावला. अँब्युलियन्स काही लवकर येईना म्हणून त्यांनी अंटो रिक्षा करून जवळच्या जालापा हॉस्पिटलमध्ये नवीनला उपचारसाठी दाखल केले. तोपर्यंत पोलीस ही घटनास्थळी दाखल झाले. त्यांनी घटनेचा पंचनाम करून तेथे असणाऱ्या नातेवाईकाडून या घटनेची माहिती घेतली. या घटनेतील दोघे ही मयत असल्याने पोलीसांनी त्याच्या, त्याच्या नातेवाईकाडून या घटनेची फिराद लिहून घेतली गेली. गुन्हा दाखल करून एंडरासन पोलीस या घटनेचा पुढील तपास करीत आहेत लग्नाच्या पहिल्या काही तासातच नवीनने तिला का? मारावे असल्याने प्रश्न पोलीसांना पडला होता. नवीन हा कापड व्यापारी असल्याने तो कोणत्या आर्थिक अडचणीत होता का? की, लग्नाअगोदर त्याच्या शिवाय अन्य कोणाशी लिखिताचे प्रेमसंबंध होते आणि त्याची माहिती त्याला मिळाली असेल म्हणून त्या दोघात वाद होऊन त्याने रागाच्या भरात पत्नीला संपविले आणि भांडणात स्वतःवर्ही वार करून घेतले याचा तपास पोलीस करीत आहेत. परंतु काही झाले तरी नवदांपत्याचे लग्नाच्या पहिल्या काही तासातच हातावरची मेहंदी ही अजुन सुकर्ली नाही तोवर असा दुर्देवी अंत होणे हे न उलघडणारे कोडे पोलीस काही दिवसात उलघडून दाखवितील परंतु घटना शब्दबद्ध होईपर्यंत मात्र याघटनेचा संस्पेस वाढला एवढे मात्र निश्चित म्हणावे लागेल.

जळगाव येथील डॉ. अण्णासाहेब जी.डी. बेंडाळे महिला महाविद्यालयात स्वातंत्र्य दिन उत्सवाहात साजरा

**मंदूर पोलीस ठाण्याचा सहायक पोलीस
निरीक्षक मनोज पवार स्वीकारला पढ़ाभार**

दक्षिण सोलापूर तालुकातील मंदूर येथील पोलीस ठाण्याचे सहायक पोलिस निरीक्षक प्रशंसन हुले यांची सातारा जिल्ह्यात बदली झाली आहे. त्यामुळे मंदूर पोलीस ठाण्याचा पदभार मनोज मोहन पवार यांनी स्वीकारला. शिस्तप्रिय अधिकारी महानूस ओळखले जाण्या सहायक पोलिस निरीक्षक हुले यांनी एक वर्षांच्या कार्यकालात लोकाभिमुख प्रशासन राबवून जननेला न्याय मिळवून देण्याचा प्रामाणिक प्रयत्न केला आहे. ३८ गावात कायदा व सुव्यवस्था राखण्यात ते यशस्वी झाले आहेत. सोलापूर जिल्ह्यात त्यांचा पाच वर्षांचा कार्यकाल पूर्ण झाल्याने त्यांची बदली सातारा सोलापूर आहे. त्यांच्या ठिकाणी सहायक पोलीस निरीक्षक मनोज पवार बदलून आले आहेत. पवार यांनी कर्कव ठिकाणी आणि शिस्तप्रिय अधिकारी महानूस ओळखले जातात. मंदूर पोलीस ठाण्याच्या हृदीत कायदा व सुव्यवस्था राखण्याचा आपण प्रामाणिकपणे प्रयत्न करू अशी घावी त्यांनी यांवेळी संवाद साधाताना दिली.

चाकूरच्या केंद्रीय सुरक्षा दलाच्या 'हर घर तिरंगा' उपक्रमास प्रतिसाद

हर घर तिरंगा मोहिमेतर्फी आज दि. १४ ऑगस्ट २०२४ रोजी सहायक प्रशिक्षण केंद्र चाकूर येथे तिरंगा दौडला प्रशिक्षण केंद्राचे महानिरीक्षक कमांडर मदननाथ सिंह हिरवा झोंडा दाखवून मार्गस्थ केले. यांवेळी इतर सर्व अधिकारी आणि अधीनस्थ अधिकारी देखील उपस्थित होते. यांमध्ये सर्व श्रेणीतील १ हजार १२० जवान सहभागी झाले होते. मोठार सायकल तिरंगा रॅलीला श्रीमती नविता शर्मा बाबा, प्रमुख सहायक प्रशिक्षण केंद्र चाकूर आणि विनीत कुमार, महानिरीक्षक यांच्या हस्ते हिरवा झोंडा दाखवण्यात आला. या रॅलीमध्ये प्रशिक्षण केंद्रातील सर्व प्रकारच्या ३० मोठारसायकलस्वारांनी प्रशिक्षण केंद्राच्या मुख्य गेटपासून रॅलीसह प्रत्येक घरापर्यंत तिरंगा मोहीम जास्तीत जास्त लोकांपर्यंत नेण्याचे काम केले. वाहानात देशभक्तीपर्यंत यांच्या चाकूरांनी चाकूरांची स्वागत करण्यात आले. ईड-ने कोतुक केले. श्रीमती नविता शर्मा, बाबा मुख्याध्यायक सहायक प्रशिक्षण केंद्र चाकूर यांनी ५ किमी तिरंगा याचा मार्चाला हिरवा झोंडा दाखवला. ज्यामध्ये केंद्रीय विद्यालय चाकूरचे विद्यार्थी आणि शिक्षक देखील उत्साहाने सहभागी झाले होते. या उपक्रमाने सर्वांच्या मनात देशभक्तीची भावना आत्रप्रत भरल्याचे दिसून आले.

घणसोली येथे २५ वर्षीय युवकाची हृत्या

नवी मुंई : ठाणे-पनवेल महामार्गवर घणसोली येथे एका २५ वर्षीय तरुणाची हृत्या करण्यात आल्याचे समोर आले आहे. त्याच्या शरीरावर तीक्ष्ण हत्याराचे चार केल्याचे निवर्णनास आल्याचे याचावत रबाळे अमायडीसी पोलीस ठाण्यात अनोळखी व्यक्तिविरोधात हत्येचा गुन्हा नोंद करण्यात आला आहे. हत्या चार तारखेला झाली असावी असा अंदाज पोलिसांनी व्यक्त केला आहे. त्याचा मृतदेह ठाणे-पनवेल पर्यंत राखण्यात आला आहे. त्याचा मृतदेह स्थानकानजीक असलेल्या फियर्टीवरून पोलिसांनी हृत्येचा गुन्हा नोंद केला आहे.

जळगाव प्रतिनिधी

डॉ. अण्णासाहेब जी बेंडाळे महिला महाविद्यालय जळगाव मधील ग्रामीण सेवा योजना, ग्रामीण छात्रसेना आणि क्रीडा विभाग यांच्या सुंयुक्त विद्यामाने आज दिनांक १५ ऑगस्ट २०२४ रोजी म्हणजेच स्वातंत्र्य दिनी ध्वजारोहणाचा कायद्यक्रम संपन्न झाल्यानंतर सकाती ८:०० वाजता 'हर घर तिरंगा' प्रभात फेरी काढल्यात आली. महाविद्यालयातील कौशल्य विकास प्रशासने तर्फे तयार करण्यात आलेला ७५ सूट लोंब तिरंगा ध्वज घेऊन प्रभात फेरी काढल्यात आली. सदर रॅलीमध्ये देशभक्तीपर्यंत घोषणा तेण्यात आल्या. त्याप्रसंगी महाविद्यालयाच्या प्राचार्यां आदरणीय डॉ. गौरी राणे, नंदिनीबाई वामनराव जुनिएर कॉलेजच्या प्राचार्यां श्रीमती चारुलता पाटील, उपप्राचार्य प्रा. डॉ. विलास पाटील, डॉ. पी. एन. तापडे, प्रा. सुनीता पाटील, श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव विद्यालय व कनिष्ठ महाविद्यालय व श. ल. खडके प्राथमिक शाळेच्या मुख्याध्यायिक सौ अंजना सुरवाडे, उपप्राचार्य सौ. सुजाता फेटडे, एन एस एस कायद्यक्रम अधिकारी डॉ. शीता राजपूत, प्रा. रनभ्राम महाजन, डॉ. विपक किंगे, डॉ. अनिता कोहे, प्रा. सायली पाटील, प्रा. अनिल बेलसरे, प्रा. नुरी तडवी आणि बेंडाळे महाविद्यालय, नंदिनीबाई वामनराव

बां गलादेशात जे काही सुरु आहे ते माणुसकीला काळीमा लावणारे आहे, यात वादच नाही. कारण कुठल्याही राष्ट्रात अल्पसंख्याकाच्या सुरक्षकी जबाबदारी तिथल्या सरकार वर असते. परंतु बंगला देशात ती जबाबदारी सरकारने पाळली नाही. त्यामुळे २७ जिल्हांमध्ये हिंदूवर तिथल्या कटूपंथीयांनी अत्याचार केले. दुर्दैवाने पंतप्रधान हसीनाना सुद्धा देश सोडावा लागल्याने, तिथे सरकारच अस्तित्वात नव्हते. त्यामुळे असा भयंकर उतपाता झाला. पण तिथल्या घटनांचा इथे राग काढणे हे काही बोरेवर नव्हते. बांगलादेशील घटनांचा निषेध व्हायला हवा. परंतु तिथे हिंदूवर अत्याचार झाले म्हणून, इथल्या मुसलमानाना टार्गेट करण्यांये योग्य उरणार नाही. कारण त्यातून भयंकर असा जातीय तनाव निर्माण होऊ शकतो. आणि सध्या तरी या देशाला धार्मिक तणाव परवडणारा नाही. एकीकडे बांगलादेशील घटनांचे भारतात पडसाद उमटत असताना, लोकांनी समजूत घालून त्यांना शांत करण्यारेवजी, इथले काही वाचाळ वीर आगीत तेल ओतण्याचा प्रयत्न करीत आहेत. खास करून अंगावर भागवे कपडे घाटलेल्या लोकांना आपल्या जबाबदारीची जाणीवा राहिलेली नाही. ज्यावेळी आपण धर्माला किंवा धर्माच्या प्रचाराला वाहू घेतो, तेहा आपल्या धर्माचा प्रचार करीत असताना, आपल्या धर्माची ध्येय थोरणे लोकांना समजावून संगंत असताना, दुसऱ्या धर्मावर टीकाटिप्पणी करणे अत्यंत तुकीचे आणि झाला आहे का? की धार्मिक तेढ निर्माण करण्याचा लोकांना

बेजबाबदारपणाचे आहे. खास करून महाराष्ट्रासाठ्या शाहू फुले आंबेडकरांच्या धर्मनिरपेक्ष राज्यात धार्मिक तणावाला प्रोत्साहन देण्याचा घटना घडता नयेत. महाराष्ट्राला थोर संत परंपरा आहे. संत ज्ञानेश्वर महाराजांपासून संत तुकाराम महाराजांपर्यंत अनेक महान संत या राज्यात होऊन गेले. त्या काळात प्रचंड जातीभेद असताना, तसेच समाजावर वर्षाव्यवधीच्या प्रचंड प्रभाव असताना, आमच्या संतांनी सर्वधर्मसम्भावाची शिकवण दिली. पुढे त्याच शिकवणीच्या मार्गावरून चालताना, छत्रपती शिवाजी महाराजांनी हिंदवी स्वराज्याच्या स्थापनेसाठी, सर्व जाती धर्माच्या लोकांना एकत्र केले. हा आहे महाराष्ट्राच्या धर्मनिरपेक्षतेचा गौ रवाली इतिहास! या इतिहासाला नख लावण्याचा जर कुणी प्रयत्न करीत असेल, तर त्याचाविरुद्ध कठोर कारवाई करायला ही. शंतिगिरी महाराज नावाच्या एका महृत्ताने मोहम्मद पैगंबर विषयी जे काही वादप्रस्त वकल्य केले, त्या विरुद्ध खरं म्हणजे सरकारने कारवाई करायला ही. परंतु कारवाई दूरच राहिली, मुख्यमंत्री स्वतः रामगिरी महाराजांच्या मांडीला मांडी लावून वसले. याचा अर्थ काय? शाहू-फुले-आंबेडकरांच्या महाराष्ट्राचा मुख्यमंत्री इतका जातीयवादी झाला आहे का? की धार्मिक तेढ निर्माण करण्याचा लोकांना

पाठीशी घालून त्यांच्या रक्षणासाठी उभा राहिलेला आहे. मग मुख्यमंत्री जर अशी भूमिका घेत असतील तर सर्वसामान्य माणसांचे काय? महाराष्ट्राच्या इतिहासात असे कधीच घडले नव्हते. राज्याचा मुख्यमंत्री हा कुठल्या एका धर्माचा किंवा पक्षाचा नसतो. तर तो राज्यातील बारा कोटी जनतेचा प्रतिनिधी असतो. ज्यामध्ये हिंदू, मुसलमान, शीख, बौद्ध, खिंशन सगळ्या धर्मांचे लोक येतात. आणि या सर्वाचा तो प्रतिनिधी असतो. अशावेळी एखाद्या संत महात्माने दुसऱ्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला हवे होते. परंतु मुख्यमंत्रांना मुख्यमंत्री धर्माचा आणि जनतेपती असलेला आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या राज्यकर्त्त्यांनी, मग सरकार कुठल्याही पक्षाच असो त्यांनी धार्मिक तणाव निर्माण करण्यावर कठोर कारवाई करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला हवे होते. तरच सरकार आणि मुख्यमंत्री यांच्यावर असलेला आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, किंवा कुठला संत महात्मा असो, कायद्यासमो सगळे सारखे असतात. हे सरकारने विसरता नये. आणि सर्वांत महत्वाचं म्हणून इथल्या आपल्या धर्मावर टीकाटिप्पणी केली तर त्याला रोखण्याचे काम राज्याचा प्रमुख या नाताने मुख्यमंत्रांनी करायला ही. सरकारने जाती-धर्माविषयी वादप्रस्त विधाने करण्याचा लोकांना योग्य ती समज घावी. धर्मी भावना दुखवणारे समाजिक स्थैरासाठी घातक असतात. त्याचावर कारवाई व्हायला ही. मग तो कुठलाही राजकीय पुढारी असो, क

उच्चशिक्षित सरपंच दिनेश कोदे यांना राष्ट्रीय उत्कृष्ट पुरस्कार

वाडा/प्रतिनिधि

धेऊन समानित करण्यात आले या कार्यक्रमाचा पुरस्कार वितरण समारंभ सोमवारी (दि. १२ ऑगस्ट) भारती विद्यापीठ नवी दिल्ली येथे पार पडला. या कार्यक्रमात प्रमुख पाहुणे समाजिक न्यायमंत्री रामदास आठवर, राज्य विधायक अगिंवर येथे कार्यक्रमाचे आयोजन केले होते. या कार्यक्रमात राष्ट्रीय उत्कृष्ट सरपंच पुरस्काराचे ग्रामपंचायत सारशीचे लोकनियुक्त व उच्चारित असलेले सरपंच दिव्यांश लोकांना दिल्ली सरपंच पुरस्काराने सन्मानित करण्यात आले. दिनेश कोदे यांना त्यांच्या सर्वांगीन कारण्यात आले.

